

NATO

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 27 | Nivo: Fakultet za kulturu i medije

Sadržaj

Uvod

Osnovna funkcija

Osnovna politička tela

Bezbednosna politika i uloga vojnih snaga

Otvaranje saveza

Uloga u mirovnim misijama

Politika kontrole naoražanja

Zajedničko donošenje odluka

Programi i aktivnosti

Budžeti i finansijsko upravljanje

Civilne organizacije i strukture

Vojne organizacije i strukture

Širi institucionalni okvir

Parlamentarne i nevladine organizacije

Zaključak

UVOD

DRŽAVE ČLANICE

Belgija, Češka Republika, Danska, Francuska, Grčka, Holandija, Island, Italija, Kanada, Luksemburg, Mađarska, Norveška, Nemačka, Poljska, Portugal, Sjedinjene Američke Države, Španija, Turska i Ujedinjeno Kraljevstvo.

Severno-atlantskim sporazumom, potpisanim u Vašingtonu u aprilu 1949, stvoren je savez za zajedničku odbranu, kako je to definisano članom 51. Povelje Ujedinjenih nacija. Sporazum ima neograničeno trajanje, a 4. aprila 1999. obeležena je njegova 50. godišnjica.

U skladu sa članom 10. severno-atlantskog sporazuma, savez ostaje otvoren za pristup drugim evropskim državama koje su u stanju da slede načela na kojima je zasnovan i doprinose sigurnosti severno-atlantskog regiona.

Paralelno s spoljnim i unutrašnjim promenama kroz koje je savez prošao od kraja hladnog rata, NATO je uspostavio i Evro-atlantsko partnersko veće (Euro-Atlantic Partnership Council- EAPC) kao forum za međusobno savetovanje i saradnju partnerskih država u čitavom severno-atlantskom regionu. Takođe je razvio i intenzivan program praktične saradnje i učestalog savetovanja sa 24 države članice Partnerstva za mir, inicijative pokrenute 1994. Stvorene su i nove strukture, s obzirom na pojačanu saradnju s Rusijom i partnerstvo s Ukrajinom, te učestale pregovore sa zainteresovanim mediteranskim zemljama.

Sprovedena je dalekosežna spoljna i unutrašnja reforma, te je na pragu novog veka, savez postao oruđe mira i stabilnosti u Evro-atlantskom regionu.

Amblem NATO-a prihvaćen je od strane Severno-atlantskog saveta kao simbol saveza u oktobru 1953. Krug označava zajedništvo i saradnju, a kompas označava zajednički put ka miru, koga je poduzelo 16 zemalja članica.

Uloga koju je NATO imao od svog osnivanja 1949. do kraja Hladnog rata četiri decenije kasnije, bila je ključna za postavljanje uslova koji su omogućili dolazak tih promena. Kao garancija sigurnosti, slobode i nezavisnosti svojih članica te sredstvo ostvarivanja demokratskih vrednosti i uspostavljanja evropskih demokratskih institucija, NATO je pomogao u savladavanju suprotstavljenih pozicija Istoka i Zapada, na način koji je omogućio razvoj novih, konstruktivnih i sveobuhvatnih bezbedonosnih odnosa.

Kraj hladnog rata omogućio je NATO-u da uveliko smanji brojnost svojih snaga, i dozvoli važne promene u nivou njihove pripravnosti i razmeštanju. Takođe su uvedene i mnogi novi zadaci. To uključuje uspostavljanje dijaloga, saradnje i partnerstva sa zemljama srednje i istočne Europe i drugim zemljama

članicama Organizacije za bezbednost i saradnju (OSCE): razvoj bliske saradnje s drugim institucijama koje imaju ulogu u očuvanju evropske bezbednosti, kao što su Ujedinjene Nacije, OSCE1 i Zapadno-evropska unija (WEU); zatim uvođenje nove strukture vojnih snaga i njihovog zapovedništva kao rezultat promena u strateškom okruženju.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com